

Asmata könyve

NEMKERESZTÉNYEKNEK

Írta: Borzák Balarám Béla

BEVEZETŐ

Jó ötezer éve, Baktria¹ As² városállamában teljes volt a tanácstalanság. A korszakváltó Kuru³ mezei csata lezajlott és az ott hadba vonult ősjász (As) férfiak elestek. Az árvák hiába bízták meg az öreg Jas tátost hogy találjon magyarázatot sorsuk alakulására Ő olyan tanítással jött meg Barata⁴ földi zarándoklatáról amit alig ha páran megértettek. Hiába hozta meg a Legfelsőbb kinyilatkozását a Jasopanisad⁵ (Bizalmas Tanítás) szavaival, az legtöbbeknek felfoghatatlan, de leginkább követhetetlen volt.

Jas ajánlására néhányan felhagytak a korábbi városias léttel és a dús legelőjű É-i pusztába vonultak. Magukkal vitték nagyállataik egy részét, így lóban- és marhában-, ezáltal tejben és tejtermékben sem szenvedtek hiányt a végtelen tájban, folyton bővízű vidékeken vándorolva.

A városban tovább mélyültek a nézetkülönbségek, miközben néhány agg férfit leszámítva, csak a még hadra nem fogható fiúk maradtak az asszony- és lánysereggel.

Asmata⁶ volt az egyik tekintélyes asszony, aki a Jas követőket

¹ A mai É-Afgán, K-Türkmén, D-Üzbég, NY-Tadzsik terület, a régészeti BMAC (Baktria-Margiana Archeológiai Centrum) része.

² Ős-jászok városállama, kb. 20 ezer lakossal, amikor a jász népet még As néven nevezik.

³ Az ÉNY-India területén a Kuru tartomány városa. A rokon Kaurava és Pándava dinasztia ősről-, Kuru királyról nevezeték el.

⁴ Más néven Barata-varsa. Az Indiai szubkontinens történelmi elnevezése az uralkodó Barata dinasztia után.

⁵ Avatár Balarám és a jász ősbölcs Jas párbeszéde.

⁶ As-mata, amiben As; jelentése EGY, a jász nemzetség ősi neve, mata = anya

is megértette, de az addigi hagyományokat sem akarta feledni. A megkapott új tanítással leginkább azért volt bajban, mert az -a lezajlott párbeszéd okán- férfihez szolt s így férfiközpontúan hangzik. Mi legyen a lányokkal és asszonyokkal, akik szeretnék követni a Legfelsőbbhöz vezető igaz utat ?

A már gyengélkedő öreg Jashoz fordult bizonytalanságában. Jas megértette a női aggályt, ezért csak azt tanácsolhatta, hogy megnyugtatóbb volna női Tanítóhoz fordulnia. – Keresd fel Szubadrát ! Ő Krisna és Balarám, a két IstenEmber lánytestvére, bátyjainak szerető- és tanításuk hiteles követője. Neve jelentése: „nagyon kedvező”.

Szubadra -apja, Vaszdév legkedveltebb gyermeke-Ardzsun⁷ felesége volt, akinek Krisna a Kuru mezei csata előtt átadta az Abszolút Igazságról szóló tudást, amit később bátyjuk Balarám, Jassal osztott meg. Sajnos Szubadra és Ardzsun házasságból született fiú, Abimanyu a Kuru mezei csatában elhagyta testét. Miután pedig Ardzsun is eltávozott özvegye, a szintén megözvegyült menyével Uttarával erdei remeteségbe vonult. A Himálaja⁸ erdejében keresheted fel. - ajánlotta a pusztábavonulására⁹ -teste tudatos elhagyására-készülő Jas tátos¹⁰.

⁷ A korszakváltó Kuru mezei csatában (i.e. 3.102) a Pándava hadak vezére.

⁸ A nyugati világban Himálájának nevezett hegyvonulat keleten Himálaja.

⁹ A 'pusztábavonulás' egyfajta önkéntes „temetkezési mód” a teste elhagyására készülő öreg ember élete végén nem nemzetsége-, családja körében távozik, hanem egyedül megy ki a pusztába, ahol földi maradványait a különböző lények és természeti erők „takarítják” el.

¹⁰ A 'tátos' ≈ tanító, szellemi vezető, nem azonos a köznyelvi 'tátos'-nak nevezett személlyel !

Asmata megköszönve a tanácsot elbúcsúzott Tanítójuktól. A jó erőben lévő özvegy fölszerszámozta kedvenc lovát, kettőt fölmálházott az útra valókkal és békességre biztatva övéit futó köszönéssel elindult. Az öreg Jas -annak idejéngyalogszerrel tette meg zarándoklatát Balarámhoz, de Asmata nem tudta meddig fog tartani a keresés a végtelen erdőségben. Fontosabb volt számára a cél mintsem az idő sürgetése. Kitartása eredményre vezetett és személyesen fordulhatott Szubadrához kérdéseivel.

Nem kezdhettem másként, mint Jas Balarámtól, Asmata is megkérdezi: ¹¹ (1.) ... Mire kellett Kuru mezőn rokonvért kiontani ? – amire Szubadra is csak a már korábban elhangzott, hiteles választ adhatta:

(4.) Ami Kuru mezőn történt elrendezett dolog volt – letűnt dicső korok léte elég volt sok rokonból. (5.) Olyan idők jöttek soron ami már nem dicsóít - ezt is meg kell lélni élni hátha eszmél s föléri. (6.) Csak föléri egyszer végre nem ez az ő otthona - ezért kellett nemes időt követni a botornak.

¹¹ A zárójeles számok az eredeti Jasopanisad szakaszainak sorszámai, a dőlt betűs részek pedig az Asmata számára Szubadra által „aktualizált” szóhasználati változatok, hisz Szubadra igaz hogy Krisna és Balarám testvére volt, de nem avatár ! azaz nem a Legfelsőbb Személyes alászállása !

(7.) Azért bánkódsz mért mentek el Jas nemzetség nagyjai - pedig bölcsek nem búsulnak test létén sem hamvain. (8.) Nem volt idő *amikor még* Legfelsőbbiké ne lett volt - elhalt törzsfők jó királyok vagy te mindig mind megvolt. (9.) Létünk éltünk ép úgy meglesz jövőben mint múltban volt - nincs kezdete nincsen vége végtelen mi mozgató.

(10.) Ami mozgat az a szent lél gyermekben és aggban is - ahogy eljő éppúgy elszáll s rója egyre útjait. (11.) Lényeglátó bölcs szemeket nem zavarja változás - te se búsulj vérid vesztén átlépték a léthatárt. (12.) Átlépték mert mind megtette méltón ami sorsa volt - vérét adta nemzetének harcosnak ily díj való.

Asmata: - De hová lesz a boldogság ?

(13.) Ki boldog ki boldogtalan van ki örül van ki sír - hideg meleg fény és árnyék mind egyre csak változik. (14.) Ne higgy az ily változásnak ez csak látszat áltatás - anyavilág káprázata beföd tiszta láthatást. (15.) Testet öltött lélt is éri csak hogy ő nem változik - mi szenvedés mi torzulás mind az összes testi kín.

Asmata: - És mit kezdjünk a bánattal ?

(16.) Kit nem zavar boldogság sem kinek bú is egyre megy - megérett egy jobb világra nem kell újra kezdje el. (17.) Az ilyen lét egyensúlyát szilárdságban éli meg - nem gyötri a fájdalom már örömben sem édeleg.

Asmata: - Minden elmúlik ?

(18.) Mi látható átmeneti mi valódi el nem múl - lényeg látó

bölcsek előtt tudást fedő köd lehull. (19.) Meglátják ők minden dolgok ágát bogát lényegét - tudják mi az ami mozgat elpusztíthatatlan lél. (20.) Mi elpusztul mi elsvad az csak a test semmi más - örök lélnék mind egyre megy nem fogja a változás.

Asmata: - A test-, vagy a lél a pusztító ?

(21.) Aki a test mozgatóját véli gyilkos harcosnak - tudatlan az mert nem érti mi a vitéznek sorsa. (22.) Szintúgy nem tud semmit az sem aki gonosz lélben hisz - hisz ő nem öl s ölhetetlen örök időök végüö.

Asmata: - A lél sosem hal meg ?

(23.) Nincs a lélnék születése halála sincs éppen úgy - ha már megvolt nincsen vége számára nincs véges út. (24.) Megölhetik mozgó testét de ki mozgat sértve nincs - ősi az ő léte miként örök valósága is. (25.) Aki tudja hogy a lél az bíz el nem pusztítható - nem lehet az ilyen ember gyilkolásra lázító. (26.) Gyilkosa sem lehet lélnék aki tudja kezdetét - születetlen örök létű nincs eleje mindig élt.

Asmata: - Hova lesz a lél, ha elpusztíthatatlan ?

(27.) Miként elnyűtt ruhát vet le ember s vesz fel másikat - tesz a lél is egyre másra testi vándorlásokat. (28.) Lélt a kard nem kaszabolja tűz nem hamvaszt víz nem old - nem szárítja szélfürgeteg marad bizton bármikor. (29.) Lél a szilárd mozdulatlan ésszel föl nem fogható - ne bánd *Te sem* testek vesztét ne légy mást se áltató. (30.) Sose bánkódj még akkor sem ha azt véled lél haló - születő majd ismét múló ne bánd

azt mi forgandó. (31.) Mert mi meghal bizton új lesz miként új is *haszátalan* - lásd ezt tisztán föl a fejjel *jó nőbarát Asmata*.

Asmata: - Az örök lél sosem látható ?

(32.) Előbb megnyilvánulatlan aztán a lél testet ölt - mikor minden egybe olvad újra láthatatlan ő.

Asmata: - Hogyan viszonyuljunk a láthatatlan lélhez ?

(33.) Van ki csodálja a létét van ki megtagadja őt - van ki látja hallott róla más csak csendben merengő. (34.) Ki a testeket mozgatja nem árt annak semmi sem - ne szánd ne bánd szenvedésit test jut csak a vesztibe.

Asmata: - Hogyan gondoljunk halott harcosainkra ?

(35.) Harcosoknak csata úgy jó ahogy vívják sors szerint - megváltás az mindahánynak nekik jobb nem létezik. (36.) Tudod te is ha becsülnek nincsen akkor nagyobb gyász - mintha veszted tekintélyed népmegvetés meggyaláz. (37.) Szent volt a harc Kuru mezőn Isteni elrendezés - elkerülhetetlen végzet elhullt sok agg s hős legény. (38.) Nemes törzsfő ha bújt volna testét bizton menti meg - de a törzsnek többé fője gyalázatban nem lehet. (39.) Tudták ők ezt hát megvívták végső csatájukat ott - így az árvák szeme előtt minden jó lél fenn lobog. (40.) Ott lobog a dicső példa hiába az árvaság - bármily nehéz is a sorsuk előd példa fáklaláng. (41.) Nekik akik csatát vívtak mindent kellett adni fel - egynek kellett lenni fényben testük vészben hagyva el. (42.) Önös vágyuk félre tették túrték sorsuk folyását - aki így él bűn nem éri túllépi a léthatárt.

Asmata: - Akkor ne is féljünk ?

(43.) Ember hogyha dolgait csak kötelességből teszi – megszabadul félelemtől ily lét büntől mentesít. (44.) Ilyen módon legcsekélyebb törekvés is megsegít - bizonytalan tévelyégből szilárd úton elindít. (45.) Tudd hogy aki Legfelsőbbel összekapcsolódni kész - nem tekint e földi létre nemesebb viszonyba néz.

Asmata: - De testi valónk itt él, ebben a sokszínű világban.

(46.) Ki eltökélt és figyelmes nem csapong ezer fele - egyhegyűen néz jövőbe el nem téved higgy nekem. (47.) Nem szédíti mézes szóval misztikus édelgetés - nem gondolja semmiképp sem hogy más nincs csak szép remény. (48.) Kevéslátó abban bízik ha szót követ üdvözül - dicső család sarjaként majd csodás életbe kerül. (49.) De ki ilyen vágyat ringat annak szeme fényt nem lát - lefoglalja minden percét jólét dicsfény léhaság.

(50.) *Asmata én nőbarátom* figyelmed csak rám szegezd - ne ragaszkodj földi képhez tudd csak látszat mind e hely. (51.) Réges régi jó tanácsok három jármot beszélnek - tiszta jószág bőszült szeszély s nemjó amit rejt e hely.

Asmata: - Hol- s miben keressük a jót ?

(52.) A mágikus tanítások bölcsét nem szédítenek - hogyha tudod kár a mély kút réti láp bő vizében. (53.) Ne légy tétlen ne is higgyed eredményvagy megsegít - ne káprázzon szemed fénye tedd mit kell és bízva bíz.

Asmata: - De hogyan juthatunk eredményre ?

(54.) Tett gyümölcsét sose vágyjad egyformán élj rosszat jót - ha így teszel nem ér hiba *bensőséges utadon*. (55.) Csak sajnálat illeti azt kinek földi jó a cél - lépj az útra minek vége mindent világitó fény.

(56.) Összes földi tettnek éke kettős látást hagyni el - elvárás nélküli legyél ez a lét művészete. (57.) El nem múló örök helyre vezet útja azoknak - kiket kéjvágy vagyon hírnév hatalomvágy nem mozgat.

(58.) Nem zavar már meg mit hallasz vagy az amit hallottál - hogyha így állsz mindenekhez mi körülvesz amit látsz. (59.) Ha misztika ha bűvölet vágyaidtól távol áll - *Legfelsőbbben nyugszol immár* sötétségből kitalálsz.

Asmata csak megkérdezi: (60.) - ... Miről ismerszik a bölcs - hogyan jár kel miként nyugszik teljes tudást megértő.

(61.) Ki elhagyja *jó Asmata* földi vágyak garmadát - s önmagában bizton talált veszt elme játékát. (62.) Bölcs az akit nem tántorít testi kín vagy főfájás - bántó élők bosszantása földi vész és égcsapás. (63.) Ő az akit elkerülnek kéjes vágyak félelem - vakgyűlölet ragaszkodás óbenne nem édeleg.

(64.) teljes tudás birtokosa az ki lecsillapodott - nem érinti öröm bánat mindegy neki jó vagy rossz. (65.) ki érzékszervei ura lenyugtatja elméjét - miként teknős páncélzatban hiszi magát megvédvén. (66.) De tudd marad abban is vágy aki önfegyelmzett - egész addig míg Legfelsőbb tisztult szívét nem érte. (67.) Még az oly bölcs férfinak is az elméjét megcsalja - érzékeket megmozgató erőimnek rohamja.

(68.) Aki szívét reám tárja külön lát ált és valót - sziklaszilárdságban marad érzékeit uraló. (69.) Ha az ember érzékeit szabadjára engedi - tárgyiasult ragaszkodás elméjét átöleli. (70.) Ragaszkodás vágyá duzzad vágyból nő ki indulat - indulatból elmezavar tiszta látás elmarad. (71.) De a fegyelmezett elme vágykeltések között is - mély békéjét mind megőrzi ha a *Legfelsőbben* hisz.

(72.) Szilárd elme derűt áraszt Legfelsőbben nyugszik ő - megtalálja egyensúlyát soha nem lesz esendő.

(73.) Szabályozatlan elmével *tudd hogy béke soha* nincs - béke nélkül nincs boldogság elveszik a tiszta hit. (74.) Hogyha érzések közül csak egy is lesz zabolátlan - elsodródik az értelem mint a szélfúttá bárka. (75.) Lásd *Asmata nő* barátom csak az egyensúlyozott - ki elméjét féken tartja érzékire nem lobog.

Asmata: - Mit tehet, aki mindent másként lát ?

(76.) Tudatlanság éjjelében tudós bölcs világot lát - de az élők ébren léte hoz tudónak éjszakát.

Asmata: - És hogy viszonyuljon az élvezetekhez ?

(77.) Élvzetek hajszolói békét sosem érnek el - míg a bölcs csak szenvtelen áll vágyzuhatag medrében. (78.) Bár a folyók szakadatlan ömlenek a tengerbe - mégis nyugodt a víztömeg mint bölcseknek elméje. (79.) Békét talál az a férfi aki hamis éntől ment - elhagy vágyat mindenektől nincsen benne ellenszenv.

Asmata: - És a nők ?

(80.) Megtéveszthetetlen *mindaz* aki ide eljutott -
nem kell többet megszülessen megtisztult ő mondhatom.

Asmata: - Úgy mondtad Szubadra (81.) ... hogy értelem
cselekvésnél többet ad. (82.) Mit elmondtál összezavart tenni
kell vagy érteni - világítsd meg miért kellett vitézinknek
elesni?

(83.) *Asmata tudd* kettős út van tett vagy tudás művelés -
gondolkodó tudás útján más önzetlen jön felém.

(84.) Cselekvéstől tartózkodás visszhatástól meg nem óv -
nem tisztul meg lemondó sem önmagában az se jó. (85.)
Földi lény a tétlenségben pillanatig sem élhet - jó és nemjó
éppúgy mozgat mint késztetés szeszélyben. (86.) Aki eláll
cselekvéstől pedig tüzei vére - képmutató hisz elméje tenné
mi kedvtelése. (87.) Az méltó a tiszteletre ki érzékinn úrrá
lesz - s közben teszi ami dolga eredménytől független.

(88.) Ezért kellett véreidnek küzdelemben veszni el - mert
megtették amit kellett kötelességszerűen. (89.) Megtették
hisz mind jól tudta küldetés nekik a harc - tétlenségben még
tested sem tarthatod fönn *Asmata*.

(90.) Tudod mikor a Teremtő embereket teremté - áldozást
is küldött velük mit végezve vágyuk kész. (91.) Adatott a
lehetőség s kívánságuk szerint lesz - ha örökkön áldozának
lélnek burka méltón él. (92.) Midőn felsőbb irányítók kegyeit
elnyerének - elégedettség lesz úrrá földön és az egekben. (93.)
Elégedett felsőbbiségek mindent mi kell megadnak - de ki
hála nélkül éli szemérmetlen tolvaj csak.

(94.) Áldozatok maradékát akik eszik jók azok - kiknek

élvezet csak étkük nem emberek állatok. (95.) Élelemből élőlények esőből az élelem - áldozás termi az esőt az áldásért tenni kell.

(96.) Teremtő a tettek oka Legfelsőbb OM mitől jó - ezért minden áldozásban tudd *Asmata* ott van Ő.

Asmata: - És ha az ember egyre csak az örömeztet keresi ?

(97.) Hiába annak az élte ki csak élvezetnek él - látni kell ez örök forgást s ember névre méltó lesz. (98.) Aki látja igaz létét önmagában boldog *az* - nincsen annak már mit tenni *bizton felszabadulhat*.

(99.) Történés hogy legyen vagy se bármi lesz is egyre megy - teljes éltet így tud élni szándékai nincsenek. (100.) Végre tisztul az meg kit ragaszkodás nem ér - Legfelsőbbhöz jut az íly lél ez utolsó lét mit él.

Asmata: - De hogyan cselekedjünk ?

(101.) Kötelességét tegye meg mindenki ha jót akar - szentéletű királyok is így végezték dolgukat.

Asmata: - Mi az ember kötelessége?

Szubadra: - Ember (ha) megszületik leány gyermekként, kezdetben tanul, jelleme szerint, (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) keresve fegyelmzésre jót, kerülve nemjót, szeszélyt mérsékelve - felnöve családot alapít két gyermekkel s dolgozik jelleme / érdeklődése / alkalmassága szerint (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) végezve jót, kerülve nemjót, szeszélyt féken

tartva - felnőtt gyermekeket útjukra engedve, semmihez már nem kötődve jelleme szerinti (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) aktív lelki gyakorlatot kezd miközben segíti gyermekeit s unokáit - öregségre érintetlen mindentől s mindenkitől, figyelmét csak jelleme szerinti (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) vallásos imádatra fordítja. Végül ragaszkodás nélkül hagyja el testét. VAGY; Ember (ha) megszületik fiú gyermekként, kezdetben tanul, jelleme szerint, (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) keresve fegyelmzésre jót, kerülve nemjót, szeszélyt mérsékelve - felnőve családot alapít két gyermekkel s dolgozik jelleme / érdeklődése / alkalmassága szerint (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) végezve jót, kerülve nemjót, szeszélyt féken tartva - felnőtt gyermekeket útjukra engedve, semmihez már nem kötődve jelleme szerinti (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) aktív lelki gyakorlatot kezd - öregségre érintetlen mindentől s mindenkitől, figyelmét csak jelleme szerinti (élvezkedő v. nyereszkedő v. uralkodó v. gondolkodó) vallásos imádatra fordítja. Végül ragaszkodás nélkül hagyja el testét.

(102.) Közemberek önkárukra akármit megtehetnek - de a kiválóak tette örök példa nemzetnek.

(103.) *Tudd hogy biz* a Legfelsőbbnek *célja* sincs és mégis *tesz* - lásd *Asmata* ez a sorsunk tétlen senki nem lehet. (104.) Rest ha lenne a *Legfelsőbb rossz példáját* követnék - ezért kellett véridnek is kötelességük tegyék. (105.) *Ha az Úr nem cselekedne* omlanának világok - véridegen keveredés rombolná a családot.

Asmata: - Ember azért tesz, hogy annak eredményét elérje.

(106.) Tudás nélkül cselekvőket eredmények vágya hajt - bölcs csak nép javára ha tesz jutalmat ő nem akar. (107.) Aki tudás birtokosa ne zavarjon célvágyót - önzetlenül mutassa ő szorgalmát s ne méltázzon.

Asmata: - Mindenki tévedésben van ?

(108.) Megtévedett éntudatban cselekszenek nemtudók - természeti erők azok mik lényeket sarkalók. (109.) Jót szeszélyt és nemjót tudó érti ők a mozzatók - tudja hogy nem lény cselekszik természet mi lázító. (110.) Teljes való ismerője nemtudókat nem zavar - eredményre vágyók körét tétlenséggel nem lohaszt.

(111.) Vesd el örök *kételeyeid Legfelsőbbre* gondolj *csak* - így cselekedj töretlenül ne keresd mi miként van. (112.) Vedd e bizalmas tanítást élj mint szól a jótanács - ha követed nem fog hatni tettet érő visszhatás. (113.) Értsd meg mind vesztébe rohan ki e tudásra legyint - oktanul teng csak élte kárhozott ő és irigy.

(114.) Mit ér az ki természetét köti gúzsba csüggeteg - bölcs is teszi azt mit diktál ha még oly gyarló szíve. (115.) Aki tett gyümölcsét várja viszolyog vagy vágyódik - ne engedj a késztetésnek bízzál legyen bárhogy is. (116.) Önnön kötelességedet hibákkal is ha teszed - jobb az mint hogy másét akár végzed tökéletesen.

Asmata: - Szubadra, mint jó Tanítóm mond (117.) ... mért van az - hogy ki jó is egyre másra vétkezik bár nem akar ?

(118.) Önös vágy az ami mozzat abból gerjed indulat - mindezt szeszély mi sarkallja észnek ellen lábasa.

(119.) Miként tüzet annak füstje anyaméh a magzatát - tükröt meg a porlepel fed élőtt akként burkol vágy. (120.) Olyan ez a vágy mint a tűz lobog hogyha táplárod - még a bölcsek elméjét is kéjkésztetés átláncol. (121.) Lélt borító anyagtestben vágy mi mindent megcsaló - érzékeket észrt értelmet s tévutakra sarkaló.

(122.) Bölcs belátás fő ellenét legyőzni csak úgy tudod - hogyha ajzott érzékeid kitartóan uralod. (123.) Csapongó érzékek felett ész s azon az értelem - értelemnél magaszosabb lél mi mozgat életet. (124.) Ha megérted mi a lényeg értelmed is rendezett - lenyugodott elmédben majd harag s vágy nem kéjeleg.

(125.) *Mindezt Balarámtól* kapta Vivaszván a Napisten - Tőle Manu ősök Atyja ki Iksvakut tanít meg. (126.) Szájról szájra szállt a tudás bölcs uralkodók során - mégis egyszer megszakadt lánc s máig nem jutott tovább. (127.) Ezért ezt a legszentebbik teljes tudást most neked - átadom mert *jó* barát vagy s tiszta szívvel kérdezed.

Asmata: - (128.) Miként lehet *hogy* Balarám *jó* Napistent oktata - *hiszen* Ő később született mégis *adott* tudományt?

(129.) Végtelen sok *születése* volt úgy *Neki* mint neked - Ő az összesre *emlékszik* Te *Asmata* egyre sem. (130.) Bár Ő örök születetlen mégis *néha megteszi* - *megjelenik árnyvilágban* kápráztató testben *itt*. (131.) Ember testben *alászáll* Ő mikor elvész igazság - kötelesség hol hanyatlik *adja* ember támaszát. (132.) Nemeseknek oltalmára galádoknak vesztire - igazságként alászáll Ő lásd időnként testileg. (133.) Aki érti *jelenését* s *tetteinek* indokát - annak nincs több születése neki nincs már árnyvilág.

(134.) Sokan jutottak már *Hozzá* kik elhagytak félelmet - ragaszkodást és haragot megtisztulva *érték* el.

(135.) Minden ember *Óhozza megy* ez bíz vitathatatlan - de *Ő* akként *jön csak* elé amennyire lemond az. (136.) Földi sikert isten kegyet az ér aki igyekszik - ki ezt teszi sosem tisztul vágya egyre növekszik.

(137.) Gondolkodót uralkodót nyereszkedőt *teremtett* - élvezkedő szintúgy *Tőle jármaival lekötve*.

(138.) Gondolkodó tiszta jóság uralkodó szeszély s jó - nyereszkedő tele szeszély élvezkedő mind nemjó. (139.) *Teremtett* mint nemcselekvő *Magából* mi végtelen - kit aszerint mi a sorsa s mely jármoktól fékezett.

(140.) *Tettei* nem *érintik* *Őt* semmire nincsen *vágya* - ki *ismeri* nem téved meg *teljeségét meglátja*. (141.) Egyedül csak *Ő birtoka* hat felfoghatatlanság - erő hírnév szépség tudás lemondás és gazdagság.

(142.) Kövesd *ősök* jó példáját kik önzetlen megélték - mi sorsuk volt mi útjuk volt s *felsőbb honát* elérték.

(143.) Nagy bölcsék is megkérdezik mi a tett s mi tétlenség - elmondom most jó *Asmata* hogy teljesen megértsél. (144.) Igen nehéz felfogni azt mi tett bűntett s tétlenség - addig kell ezt megtanulni míg félre nem ismernéd. (145.) Nincs visszhatás azok tettén akik látják s megérték - cselekvésben tétlenséget tétlenségben cselekvést. (146.) Bölcsnek mondják azt a tudók kit eredményvágy nem hajt - bármit tesz is visszhatásuk ilyen embert bíz elhagy. (147.) Menedéket nem keres *ő* elégedett mindennel - bár örökkön serénykedik

mégsem tesz már semmit sem. (148.) Ő ki nem vágy semmire sem s birtoktudat menten él - semmitől sem szennyeződik büntelen de nem henyél. (149.) Ilyen személy nem lesz irigy beéri azzal mi jó - jóban rosszban egyensúlyban kettősségtől mentes ő. (150.) Bármit tegyen áldozat az szín önzetlen cselekvés - szerves rész ő a MINDEN-ben ez a tiszta bölcsesség. (151.) Véglegesen felszabadul ki tudatos MINDEN-ről - hisz a MINDEN-ben semmi sem független a MINDEN-től.

(152.) Van ki mutat áldozatot Felsőbb Irányítóknak - más pedig a MINDEN-hez szór tűzi áldozatokat. (153.) Van ki áldozati tűzben föláldozza hallását - más pedig a némaságot fogadja mint ajánlás. (154.) Van ki összes érzékeit fegyelmezve áldozik - más pedig légygyakorlattól szabadulást álmodik. (155.) Van ki vagyont más önszigort van ki testgyakorlatot - *megint* más a szentírások szavain át áldozott. (156.) Van ki légzésén át ügyel életerő áramon - jobb orrt befog balon beszív majd balt zár s fúj a jobbon. (157.) Végül mindkét orrlyuk zárva lég be ki se áramol - más áldoz az étkezésén mit szigorún áthangol. (158.) Mind ki őszintén áldozik bizton tisztuláshoz jut - tudják ők ki nem áldozik itt sem boldog nem hogy túl. (159.) A védikus szentírások dicsérik az áldozást - de azért tudd *jó Asmata* cselekvés az mindahány. (160.) Minden tárgyi áldozatnál többet ér a bölcs tudás - mert hogy az a kútforrása mindennek mi áldozás.

Asmata: - Ki tehet szert bölcs tudásra ?

(161.) Így tudásra alázattal az tehet szert ki kérdez - s tiszta bölcsnek szolgálata mivel célba elérhet. (162.) Teljességet megismerve már soha nem tévedsz meg - belátod mind az Ő része s mindez ott a MINDEN-ben.

(163.) Legyél bár a legbűnösebb íly megértés átsegít - szenvedések óceánján belátásod általvisz. (164.) Úgy perzseli ez ismeret összes tett visszhatását - *tudd Asmata* miként tűzben égnek a fák hamvakká. (165.) Nincs tisztítóbb erő annál mint a teljes igazság - aki önzetlen kutatja önmagában ráatalál. (166.) Önfegyelmes tiszta hitű előtt tárul bölcsesség - azt elérve *tudd* ráatalál tökéletes békesség. (167.) Azonban ki kételkedik tudás és hit nélküli - ebben s jövendő életében boldogság azt kerüli. (168.) Ki visszhatás nélkül munkál bölcsességgel űz kételyt - bensőjével tisztában van az nem rabja tettének. (169.) Vesd el minden csüggedésed oszlasd kétségeid el - szent tudásnak pallosával sötétséget kettészelj.

Asmata: (170.) *Bölcs Szubadra* összezavarsz előbb mondád árt a tett - aztán oktatsz cselekvésre mond az ember mit tegyen?

(171.) *Tudd Asmata* egyaránt jó tartózkodás éppen úgy - mint önzetlen cselekedet mégis tett a jobbik út. (172.) *Értsd* hogy kötöttségtől ment lesz ki nem utál s nem kíván - lemondóan tesz ő mindig eredményre már nem vágy. (173.) Van ki mást lát elemzésben s mást tettben mi önzetlen - pedig egyik hű vándora két eredményt érhet el. (174.) Ki a tudás útját járja ki cselekszik vágy nélkül - ki e kettőt egynek látja bölcs az meg már nem szédül. (175.) Önfegyelem hiányában tisztulás nem kecsegtet - vágy nélküli hű követő Legfelsőbbhöz ér bíz el. (176.) Önfegyelem érzéken győz érzék ura lemondott - megkülönböztetés nélkül él tegyen ő akárhogy. (177.) Tisztán lát az ilyen személy érzékek mik mozgatnak - lél az soha nem cselekszik test hogyha lát vagy ha hall. (178.) Hiába az érintés is szag íz látvány egyre megy - alvás mozgás légzés beszéd test csak az mi megtéved.

(179.) Aki vágy nélkül cselekszik s lát mindent a MINDEN-

ben - úgy nem tapad visszhatás rá mint víz lótosz levélre. (180.) Bölcs a teljes tisztulásért ragaszkodás nélkül tesz - érzékekkel értelemmel elmével és testével. (181.) Belső béke megtalálja azt kit nem köt semmi meg - ragaszkodót tette béklyóz nem szabadul sohasem.

(182.) Meg nem kötött derűsen él *a tíz* kapus testében - nem gondol ő már a tette s arra senkit nem késztet. (183.) Lél az bizony nem cselekszik természet mi sarkalló - nem léel az ki bíztat hanem nemtudás mi mozgató. (184.) Bármit gerjeszt tudatlan lény érintetlen Legfelsőbb - testnek összes tévelygése bizton elkerüli Őt. (185.) Ám ha tudás felszínre jut Napként ragyog mindenre - eloszlanak tévképzetek test lényege feléled.

(186.) Mikor minden a MINDEN-ben elme hit és értelem - szilárd örök menedéket lel az ember *Őbenne*. (187.) Aki így vált igaz bölccsé különlátás nélküli - egy neki tehén elefánt pap kutya s ki azt eszi. (188.) Kiegyensúlyozott ember aki mindent egyben lát - önmagában teljes MINDEN örök szerves része már. (189.) Jóban rosszban érintetlen derű bánat egyre megy - hiszen tudja minden MINDEN nincs rajt kívül semmi sem. (190.) MINDEN önmagában teljes léel a MINDEN mása itt - az kit semmi nem érint meg éli boldog álmait.

(191.) Mindig változó világban minden mindig változik - bölcsét véges élvezetek képzete sem mámorít. (192.) Igaz boldogságot csak az érhet el e Földön itt - aki értelmével vesztí dühét és a vágyait. (193.) Érintetlen belül boldog belül tud a MINDEN-ről - hiszen tudja léel soha nem kerül ki a MINDEN-ből. (194.) Eredeti otthonába bizton jut el mondhatom - aki egy már mindenkivel s kettősséget

felhagyott. (195.) Nincs itt mit tanulni annak ki lényegről tudatos - aki nem fél aki túl van vágyon és a haragon.

Asmata: - De hogyan uralkodjon az ember a gondolatain ?

(196.) Gondolaton uralkodni kizárással is lehet - légszabályzás koncentráció törekvőnek segíthet. (197.) Uralója érzékeknek értelemnek elmének - vágy s félelmet félretevő szabadulást elérhet. (198.) Értsd *Asmata hogy Legfelsőbb* áldozatok gyűjtője - világ Ura s fő barátja ki érti ezt békét lel. (199.) Kötelességeit végző eredményvágyelhagyó - ő a híve *Legfelsőbbnek* nem a tettről lemondó.

Asmata: - Ki a jó törekvő ?

(200.) Tudd hogy csak az jó törekvő ki eredményvágytól ment - elhagyása minden vágnak csak az ami kimenthet. (201.) Összekapcsolódást kezdő gyümölcsözőn cselekszik - ám ki fejlett lelki útján az tenni sem igyekszik. (202.) Aki útja csúcsára ért az kívánságnélküli - tesz de annak eredménye nem vonzza s nem érdekli.

Asmata: - Milyen segítségre számíthat jószándékú törekvő ?

(203.) Tudás révén elme segít tudatlanság visszahúz - tudd hogy mi áll elme előtt jó vagy nemjó kettős út. (204.) Ki elméjén uralkodik annak barát elméje - ki a szeszélyt megengedi annak az ellensége. (205.) Hogyha elmédet uralod lényeg lényed megsegít - hideg meleg bánat derű gyalázat dics nem hevít. (206.) Tudást bíró sziklaszilárd érzékeit legyőző - neki egy hogy sár vagy arany mindegy annak akár kő. (207.) Részrehajlásnélküliként mindenkire egyként néz - ellen s barát rokon s gyűlölt szent vagy bűnös egyet ér.

Asmata: - Miként állíthatjuk magunk mellé az örökké csapondó elmét ?

(208.) Önfeladó hittel élő érintetlen magányban - birtoktudatát elhagyja s fegyelmezi a vágyat. (209.) Csendes elme úgy érhető ha törekvő elvonul - őzbőr trónra posztó kerül s réti sás van legalul. (210.) Összerendezett elmével elhagy gondot érzetet - emelt fővel bizton ülve gyakorol révületet. (211.) Figyelmezzzen úgy szemével mint ki nem lát semmit sem - orrhegyére összevontan ne csapongjon tekintet. (212.) Fegyelmezett elméjével gondolata MINDEN-ben - félelemnélküli szívvel tisztán nyugszik Őbenne.

Asmata: - És hova jut aki így tesz ?

(213.) Felszabadul aki így tesz ha már mindent enged el - megtisztultan lélt nem fedi öngondolat leple sem.

Asmata: - Tehát a teljes lemondás az út ?

(214.) Se koplalás vagy virrasztás kevés se sok semmiből - túl sok evés túl sok alvás éppúgy elvon mindentől. (215.) Aki ismer középutat nem fárad meg sohasem - eszik alszik munkál pihen megtartja a mértéket. (216.) Szabályozott életvitel szabályozza elmét is - nemcsapongó gondolattal bölcs a MINDEN-t feléri. (217.) Mint a széltől védett lángnak ily elmének nyugta van - ha törekvő rendületlen semmi nincs mi útban van. (218.) Mikor elme lecsillapul felszínre tör tiszta lél - ki a MINDEN apró része s bölcs az őstudásban él. (219.) Ízt kap ekkor jó *Asmata* túlnan boldogságból itt - átöleli teljes tudás s sziklaszilárd lesz a hit. (220.) Rendíthetetlen hívemnek nincs már semmi akadály -

jöhet bármi sorscsapás is nem feledi önmagát. (221.) Akár testi kínok sújtják akár bármi érheti - elméjében megtsisztulva semmi el nem téríti.

(222.) Ezért mondom *nő* barátom törekvőnek erő kell - őrizze meg elszántságát hogy végcélját elérje. (223.) MINDEN-tudat megsegíti léte bárhogy hányja is - *Rá* gondolva megnyugodva hagyja önös vágyait. (224.) Nyughatatlan elme táltos parázson él úgy lobog - ezért hűtsed örökké le irányt csak úgy tarthatod.

(225.) Aki mindig *Órá* gondol sugarait ölti fel - büntelen lesz s érintetlen nem téveszti semmi meg. (226.) *Íly követő* már itt boldog tudja MINDEN legfőbb cél - hiba nélkül örök rendben éli jámbor életét. (227.) Mindenben látja a MINDEN-t s tudja mind a MINDEN-ben - mozgó az vagy mozdulatlan Tőle lobog mind egyre. (228.) Aki mindent *Őbenne* lát s *Őt látja* meg mindenben - azt *Ő* soha el nem *hagyja* s *ő* sem *hagyja* el MINDEN-t. (229.) Tudja az ki úgy *látja* *Őt* lény lényege *Ő maga* - *Ő* de egyik lél se MINDEN hisz MINDEN csak Egy *ha van*. (230.) *Asmata* én jó barátom tökéletes az lehet - aki látja a lényeket búsderűsen egyre megy.

Asmata: - (231.) Jó Szubadra hallgatlak én ... mégis kétség gyötör abban biztos pont hogy fogható. (232.) Mert az elme fékevesztett szélrohamhoz hasonló - nyughatatlan dacos álnok mindig másra sarkaló.

(233.) *Szubadra* megértőn mondja tudom zsarnok gondolat - szorgos *háve* *eléri* *Őt* ha érintetlen marad. (234.) Ki elméjét nem uralja annak kín a törekvés - fegyelmezett jó úton jár ez a legfőbb vélemény.

Asmata: - 235. ... mond *Szubadra* mit ér ki jó útra lép - majd világi akarások mégis győznek elméjén ? (236.) Sem a tudást nem követi sem nem önzetlennél - szertefoszlik semmivé lesz törekvése felhőként ? (237.) Világosíts meg *úgy kérlek* kétségemet oszlasd el - Rajtad kívül igaz tudást adni senki nem képes.

(238.) Ne csüggedj *jó nő* barátom kinek hite sziklakő - hogyha vét is törekvése soha nem lesz veszendő. (239.) Ki már egyszer jó úton járt de eltévedt csüggeteg - felsőbb létben tölt egy időt majd itt nemesb létbe kezd. (240.) Az is lehet hogy itt marad dicső család sarjaként - tudd bár léte evilági mégis ritka ily esély. (241.) E szerencsés hű törekvő újra tudásra ébred - s megint próbál megtisztulni lelki erény nem vész el. (242.) Ellenállhatatlan halad nem függ ő már semmitől - hiszen amit egykor megélt az az újabb segítő. (243.) Így törekvő újra szorgos fegyelmezett és *híven* - érintetlen éli éltét s Legfelsőbbhöz ér biz el. (244.) A törekvők legdicsőbbje askétán is tútesz ő - több mint tudók legtudóbbja s eredményért esendők. (245.) Halljad az én véleményem ilyen ember ritka kincs - közülük is a legméltóbb ki örökön Benne hisz.

(246.) *Halld Asmata* elbeszélem Őt miként *ismered meg* - törekvéssel lemondással *Rá* szegezett elméddel. (247.) Teljességgel eléd tárom legfőbb tudás legjavát - mit ha felfogsz és követed nem marad már semmi más.

(248.) Ezer ember közül ha egy ki őszintén törekszik - ezer ilyen közül talán egy ki *lényét* megérti.

(249.) Megnyilvánult természete nyolc rétegű öltözék - föld víz lég hő térrész egyszer ész értelem s hamis én. (250.) Ezen

alsóbb jellegeken uralkodik felsőbbség - minden létnek leglényege *parányi rész* örök lél.

(251.) Tudd hogy minden *Benne* nyugszik mikor van és mikor nincs - *Ő a* minden cél és forrás fogd fel ezt és ne csak hidd.

(252.) Minden ami csak létezik gyöngysor *Rajta* fonálon - nincsen *Nála* hatalmasabb ezen egész világon.

(253.) Víznek íze Nap s Hold fénye *Ő a* tudjad *Asmata* - éppen így a teremtő OM férfierő s térben hang.

(254.) Föld illata tűznek heve minden lényeg lényege - lemondás a lemondottban s lemondásnak értelme.

(255.) *Ő a* létnek ősi magja létezőket mozgató - tudókban azok értelme hősből erőt hordozó. (256.) Szenvedély és vágy nélkül is *Ő a* küzdők ereje - tiszta nemző jó atyákban és isteni szeretet.

(257.) *Tőle* van jó szeszély s nemjó mindhárom *Belőle* jó - *Őt egy sem érinti mégis* így lehet a Legfelsőbb. (258.) Ezen változó világban három jelleg vezérlő - mégsem látják mögöttesét érintetlen Legfelsőt. (259.) Szinte legyőzhetetlenek jó szeszély s nemjó kötők - hű követők mégis tudják káprázat kerülhető.

(260.) Sokan nem *keresik MINDEN-t* sokan le is *tagadják* - tudatlanok alantasok balgák vagy ateisták.

(261.) Embereknek négy csoportja kik *Hozzá* törekszenek - akik bölcsök kik kutatnak önkeresők s szenvednek. (262.) Köztük legjobbak a bölcsök akik MINDEN-ről tudnak - *mert*

ahogy bölcs szereti Őt Ő is úgy szereti azt. (263.) Mind a négyen oly kedvesek mégis a bölcs legkivált - hisz ő az *Ő útját* járja nem mozgatja egyéb vágy. (264.) Sok sok születést követően tudja *meg hogy EGY MINDEN - tudd Asmata* nagyon ritka ki e szintet elérte.

(265.) Kiket anyagi vágy hevít kik imádnak félistent - természetük szerint élnek s ilyen hitet követnek.

(266.) Mivel minden *Benne* nyugszik sok félisten éppen úgy - hódolójuk akként legyen hitében megszilárdult. (267.) *Segíti Ő* törekvésük kívánságuk teljesül - de az ilyen adomány is *Őt*őlem jó egyedül. (268.) Félistenek imádói múló sikerhez jutnak - *de akiké Neki* hódolóknak *hajléka* a jutalma. (269.) Csekély értelemmel bírók nem ismerik *külétét* - nem tudják hogy *Ő a MINDEN Földön és mi égbe ér.* (270.) Ostobák még azt sem tudják *hogy Ő* megszületetlen - örök létű sosem múló *Tőle* függ testöltése. (271.) Múltnak mának és jövőnek csak *Ő az ismerője* - jól ismer *Ő biz* mindenkit mégsem *tudnak Felőle*

(272.) *Asmata* hogy lél testet ölt kettősséggel *fed*i be - irtózat és vágnak harca örök lánc lesz elmére. (273.) De ki egységre jut belül jámboran él rosszat jót - abban felsugárzik lényeg csak azt vágyja szolgáljon. (274.) Azon alázatos ember aki öröklétre *lel* - teljes tudás birtokában önzetlenül Hozzám *megy.* (275.) *Ki* tudja *az Ő valóját s meglátja Őt* végpercben - mint létezés és áldozat mozgáselvek mestere.

Asmata: - (276.) *Szubadra* mond mi a MINDEN mi a tett s mi a lényeg - mi e mindenség mond kérlek s kik a félig Istenek ? (277.) Mi a testi áldozat mond s ki az ki az élvező - s hogyan láthat végső percben aki önfegyelmező ?

Szubadra: - (278.) Aki örök *Ő a MINDEN* szól *Asmatát*

tanítván - lél a lényeg szintúgy örök a tett meg eredményvágy.

(279.) Mindenség e mulandóság s kozmikus természete - *sok* félisten irányító *de élvező csak Ő lehet.*

(280.) Bárki aki képes arra hogy végpercén *Rá* gondol - annak helye bizton *Nála* nem kell kezdjen új sorsot. (281.) Testelhagyás pillanatán kinek ki jár eszében - *abhoz* jut *az* abban újul az vezérlő eszménye. (282.) Ezért mondom *Reá* gondolj kötelesség tevőként - bármit tegyél *Neki* áldozd önzetlen légy örökké. (283.) Csak így lehetsz sorskovácsod ha rendíthetetlen vagy - kitartóan szabályozott életvitel *Felé* hajt. (284.) Gondolj úgy *Rá* mint EGY MINDEN aki azisnemis lény - mindentudó ősi lelki Nap formájú mindenség. (285.) Ember aki végső percben mindenét *Rá* hangolja - nem kerülhet másik helyre mint örök *hajlékára.*

(286.) OM-ot zengő *jó* törekvő védikus tudás útján - lemondásban tör *Őfelé* elmondom most miként *lásd.*

(287.) Szívbeli vágya *Róla* szól elméje nincs szerte szét - elkülönülés az útja hátráltatást kerülvén. (288.) Teremtő OM amit vibrál egyhegyűség *Rá* mutat - így távozó testelhagyó nem véti el az utat. (289.) Aki folyvást *Órá* gondol *Reá* mint a MINDEN-re - harmóniában élhet itt nem téríti semmi el. (290.) Azok a nagy lelkek akik *Hozzá* értek töretlen - többé sosem jutnak ide amit kellett leéltek.

(291.) Ember léttér Teremtőtől e világig kereng itt - de ha elér árnyvilágot végleg elkerülheti. (292.) Teremtőnek éjszakája ezer földi korszakos - nappala is éppen annyi s százévesen már halott. (293.) Életének első napján léltömegek jönnek le - alkonyatkor mindahányan áramlanak

fölfele. (294.) Körforgás ez napról napra testöltés és elhagyás - nappalon az anyagi lét nemlétezés éjszakán.

(295.) Tudd hogy van egy másik lét is ahol sosincs elmúlás - az a világ akkor is van mikor itt kor éjre vált. (296.) Megnyilvánulatlan e tér öröklétű éppen úgy - aki oda eljut egyszer annak már nincs visszaút. (297.) Bár *a* MINDEN nem itt *lakik* Ő mégis mindent *áthat* - csak szerető önfeladás minek díja *otthona*.

(298.) Elmondom most *jó Asmata* mik a szerencsés napok - amikor a törekvőknek kijutása biztató. (299.) Kedvező a testelhagyás tűzhatások idején - Napnál és a fénylő Holdnál északi Nap félévén. (300.) Kedvezőtlen viszont füstnél éjen s fogyó Hold alatt - déli Napnak félévében távozó fönt nem marad.

(301.) Öröktől csak kettő az út világos és a sötét - világosban szabad az út fénytelen meg rögzötés. (302.) *Asmata* én *nő* barátom ki tud mind a kettőről - nem esik az már zavarba mikor ideje el jó.

Asmata: - Hogyan viszonyuljunk a Védákhoz ?

(303.) MINDEN-tudat ismerője védákon már túlhaladt - üdvös bár a követésük hívem mégsem úgy halad.

(304.) Most pedig a legtitkosabb bölseletet osztom meg - Veled mivel hív barát vagy meglásd gondot osztat el. (305.) Oly világos miként a Nap tiszta felséges tudás - egyszerűen követhető észfölötti majd meglásd. (306.) Ki kételkedve fogadja el annak sorsán nem segít - nem jut *Hozzá* újra kezdi míg nem éri tiszta hit.

(307.) Mint a MINDEN itt s mindenütt *áthat* Ő mindig mindent - át de nem Ő *van azokban* minden nyugszik *MINDEN-ben*. (308.) *Van* Ő s nem is azisnemis lásd be imígy szólhatok - Ő a MINDEN mégis a lél parány MINDEN mondhatom.

Asmata: - A lél ugyanolyan, mint a MINDEN ?

(309.) Miként a szél leng a térben úgy csapongnak *Benne* Ők - Ő csak terük s okuk *MINDEN* Ők sohasem veszendők.

(310.) Mikor világ nem nyilvánul minden száll fel *Őbele* - majd a megnyilvánuláskor új áradást teremtet. (311.) Világkorok sora szerint jön majd oszlik anyaglét - mindez oka éppúgy *MINDEN* s foglalatként *adja* tért.

(312.) MINDEN önmagában teljes nem kell *Neki* semmi sem - *cselekszik ám* mégsem *kötött* örökléte semleges. (313.) Nemszándékolt *akarata* természeti törvényként - állót s mozgót megteremti okozat e mindenség.

(314.) Mikor testben alászáll Ő ostobák csak nevetnek - *MINDEN-ségét* föl nem fogják *Személyét* nem *ismerve*.

(315.) Kikben nemjó a vezérlő áltudást követnek ők - mozgatójuk eredményvágy létről létre veszendők. (316.) Tudd *Asmata* Igaz Lelkek bizony *ismerik MINDEN-t* - örök forrásként *tisztelik* s meghódoltak *előtte*. (317.) Életük már harmonikus folyton *Róla* zengenek - kötelességteljesítőn élnek önfegyelmesen. (318.) Mások tudással áldoznak azt művelik élethosszt - tudják *azt* hogy *bár* EGY *MINDEN* mégis *Övé* minden poszt. (319.) Áldozat és áldozás is ajándék mi ősöké - Ő *az* éppúgy mint a szent szó fű és vaj meg tűz

mi ég. (320.) Univerzum apja s anyja Ósatya is *Ő Maga* - teremtő OM minden tudás s *végtelen a hatalma*. (321.) Célja is *Ő* mindeneknek fenntartó s fő ellenőr - tanú menszvár oltalmazó mag és mindezt szerető. (322.) *Tőle* jó a hó s az eső éppen úgy a szárazság - halhatatlanság és halál lét és nemlét *Rajta* áll.

Asmata: - De mi lesz a Védák követőivel ?

(323.) Akik Védák követői s bájitaltól révülnek - jutnak mennyi létezésbe felsőbb térben örülnek. (324.) De hogy érdemik fölélték újra lentre zuhannak - hiába a tankövetés vágyra vágyók maradnak. (325.) Lásd hogy Veda követői lent és fönt majd lent újra - de már teljeset él aki csak *Őt látja* itt Úrnak.

(326.) Tudd *Asmata* vannak sokan kik imádnak Félistent - hódolatuk nem mást illet Urukon át is *MINDEN-t*. (327.) Azok akik ezt nem tudják föntre jutva lebuknak - tudatlanok s nem *ismerik* Legfelsőbbik *Urukat*.

(328.) Félistenes Félistenhez ősimádó *Őshöz* megy - szellemkövetőknek szellem s *Ő* a *MINDEN-t* hívőknek. (329.) Legparányibb hódolatot szeretettel *fogad el* - levél virág gyümölcs vagy víz *csak ha azt ajánlod fel*. (330.) Ajánld amit megcselekszel eszel s amit áldozol - add őszinte lemondásod *Hozzá* ér ajánlatod. (331.) Nemkötődve semmihez sem mindent *Neki* áldozván - elkerülnek földi bajok szeszély s nemjő egyaránt.

(332.) *Számára* nincs kedves gyűlölt mindenkihez *ugyanaz* - mégis aki *Neki* hódol miként *ad* úgy *fogadja*. (333.) *Asmata* ki *MINDEN-t* imád lehet akár bűnös is - ne ítélj el meg ne

vessed hű vonzalma működik. (334.) Aki így tesz hamarosan tisztuló elmével él - belső békét ím elérve *híve* soha el nem vész. (335.) *Nála* oltalmat kereső legyen bár nyereszkes - jó úton jár mindamennyi élvezkedő netán nő. (336.) Gondolkodók uralkodók hát még hívek igazak - akik már ez árnyvilágban *járnak* nemes *utakat*. (337.) Ezért mindig gondolj *Reá* elméd szegezd MINDEN-re - akkor nem tévedsz meg soha *szent hajlékát* eléred.

(338.) Halljad *most* az Abszolútot legfelsőbbik igazat - adom hogy javadra váljon bizton járhasd utadat. (339.) *Eredetét* nem ismerik felsőbbiségek s szentek itt - nem tudják hogy mindamennyi *Őbelőle* érkezik. (340.) *Ő az* aki születetlen s az ki erről tudatos - az már soha nem téved meg nem jár bűnös utakon. (341.) *Tőle* jó a tiszta tudás kétségtől ment értelem - igazmondás megbocsátás és végtelen türelem. (342.) Éppen így jó a nemártás önfegyelem lét s halál - bátorság és félelem is öröm s boldogtalanság. (343.) Forrása az adománynak jónak s becstelenségnek - egyenlőség jóban rosszban eredete hírnévnek. (344.) *Belőle* van göncölszeker hét sugárzó csillagja - azoknak meg korszakoknak s ma élőknek ősatyja. (345.) Mindaz aki fölismeri sokszázarcú *lényt Benne* - bizton hű törekvő lesz az megértve a lényeket.

(346.) *Ő bizony* az okok oka eredete mindennek - az a bölcs ki belátja ezt mindörökre hisz *Benne*. (347.) Tiszta szívű törekvőknek *Rajta* kívül téma nincs - megbékélten boldogságban nem kell nekik egyéb kincs.

(348.) Akik rendületlen hittel *követik* szeretettel - azoknak már itt *megadja* a *Ráérző* értelmet. (349.) Mivel velük együtt *érez* szívük *lesz a lakása* - ettől aztán tudás révén *hágnak tudatlanságra*.

Asmata: - (350.) Tudom *hogy* Ő a Legfelsőbb *az* Abszolút Igazság - ezt hirdeti minden nagy bölcs s Te is mondd *Szűbadrám*. (351.) Hiszek Neked *jóakaróm* akkor is ha mást hallok - *abogy mondtad* nem *ismerik* istenek se démonok. (352.) Csak Ő *az* ki *mindent* felfog MINDEN-t csak Ő *ismerhet* - MINDEN Ura kútforrása *Rajta* kívül nem lehet. (353.) Világítsd meg hat *fenségét* mi világot hatja át - erő szépség tudás hírnév lemondás és gazdagság. (354.) Mond *Szűbadra* hű törekvő miként forduljon *Felé* - milyen létre létformára emelje tekintetét ? (355.) Kérlek avass bizalmadba segítsél megértenem - mindenhatóságát ugyan hol és miként lelhetem ?

(356.) Rendszerben feltárom *valóját* persze csak míg feléred - felfoghatatlan MINDEN-hez emberi lét kevés lesz. (357.) Tudd *egyedül* Ő a lényeg minden létnek lényege - kezdet élet végpusztulás *Tőle* van de *Őbenne*.

(358.) Bolygó Istenségek közül Ő *bizony* a Legfelső - nappal a Nap éjen a Hold s Ő a Legtermészetfő. (359.) Védák között hang dallama Indra Király Istenség - érzékek között az elme s érzés mindenben mi él. (360.) Viharisten Síva *is* Ő manó mági Kincsőrző - tűz és villamosság Ura orom mi az égbe tör. (361.) Félistenek Legfőbb Papja Hadúr a vitézek közt - vízgyűjtőknek óceánja s minden ami vízhez köt. (362.) Bölcsék Bölcsé *egyedül* Ő szóban OM mi teremtő - imákban a csendben hangzó Himálaja hegyek közt. (363.) Fák közül a Legszenzibb Istenbölcsék Legjobbja - Legszebb Hangzó éneklők közt Tudók Legfőbb Tudója. (364.) Lovak közt a Ménnek Ménje Elefántok Királya - emberek közt Uralkodó oly ki szent és hibátlan. (365.) Fegyverekből Isten Nyila mindent adó Tehénfő - kígyóhadból Kígyókirály szerelemben Ősnemző. (366.) Minden vízben élő Feje

Ósatyák Legnagyobbja - vétkezők Legfőbb Bírója s büntetés kiadója. (367.) Óriások Óriása pusztítók közt az idő - vadállatok oroszlánja madárból Istenvivő. (368.) Elemekből tisztító szél harcosok közül Ráma - folyók ura Szent Krokodil Gangá folyók anyája. (369.) Minden létben kezdet lét s vég szószólókban ékes szó - lét tudása tudománya Ő *az* ki MINDEN-tudó. (370.) A betű a betűk közül összetétben kettősség - örök Idő is Ő *bizony* s mindenfelé figyelés.

(371.) Pusztító halál is *csak* Ő s jövőhöz a kútforrás - nőerény szó szépség hírnév hűség nőész kitartás.

(372.) *Szintügy* Ő az ékesszavú legszebbhangzó Veda dal - hónapból a terméshozó évszaktól az új tavasz. (373.) Csalásból szerencsejáték igazaknak igazság - erő Ő *az* erősökben bátrakban a bátorság. (374.) Vrisnik között Vasudév Ő Ardzsun *dicső* Pándava - remeték közt Vjása is Ő költők között Usana. (375.) Titokban *a* hallgatás Ő bölcsékben a bölcsesség - győzni vágyók cselvetése ítéletben büntetés. (376.) Létezés teremtő magja *minden* lényeg lényege - *Nála* nélkül *Rajta* kívül álló s mozgó nem lehet. (377.) *Fenségének* nincs határa önmagában végtelen - ezért párat felsoroltam hogy segítsem értened. (378.) Bármit látsz is csekély fénye mindannak mi Ő *maga* - szépség jószág erő dicsfény tudás netán *hatalma*.

Szubadra: - (379.) Mond *Asmata* mivégre kell neked mindez ismeret - hisz csak *paránya* mi fenntart mindent ami itt terem.

Asmata: - (380.) Most hogy ha csak részeket is *MINDEN-ről* elsoroltál - kétséget mi gúzsban tartott egyszerre eloszlatád. (381.) Köszönöm neked *Szubadra* mindazt ami elhangzott - teremtésről létezésről elmúlásról s *Magáról*. (392.) *Am fogytán*

a vezérfonál mi a MINDEN-hez vezet - segíts rajtam el ne vesszek *legbensőjét* had értsem.

Szubadra: - (393.) Világ sora hanyatlása *mondta* Ő mint Legfelsőbb - érintetlenség *mi óvja* népedet mint jó erőd.

(394.) *Tudd* Ő a végtelen idő mozgató és pusztító - mind elbuknak kik gonoszok s égi létre buzdítók.

Asmata: - (395.) ... mért nem hódol Ő *előtte* mind aki csak vétkezik ? (396.) Hisz *egyedül* Ő a MINDEN *Rajta* kívül nincsen lét - nincsen kezdet sehol semmi *Nála* nélkül nincsen vég.

Szubadra: - (408.) Nem segít a misztérium mágia sem megoldás - egyedül a kötelesség és a szív odaadás. (409.) Csak az aki az Ő *híve* s elvárásnélkül adó - csak az látja *a formáit* *kik* szeretetben *lakók*.

Asmata: - (410.) Mond *Szubadra* ki kedvesebb *lakját* ki éri előbb - személytelen fényre vágyó vagy személyest kereső ?

Szubadra: - (411.) Az ki *személyének* hódol *Reá* gondol örökkön - szeretettel él MINDEN-ben az a legjobb törekvő.

(412.) De majd egyszer az is *érti* *aki sugarának* él - egyensúlyra törekedve személytelen útra lép. (413.) Az ilyen ha érzékinn győz egyforma már mindenben - önzetlen szolgál mindenkit *MINDEN-t* ő is elérhet. (414.) *Tudd* hogy kik ez úton járnak küzdelmes az életük - csak sokára látják majd be Ő is ott *van* *bíz'* bennük.

(415.) De akik *Rá* hagyatkozva mindig *Reá* gondolnak - nem

szenvednek lemondástól viselőjük sorsuknak. (416.) Az ily alázatos *szolga* nem hányódik már soká - *megsegíti* kerülhesse élet s halál körforgást.

(417.) Kóbor elméd szegezd *Órá* értelméd *Övé* legyen - ha ezt teszed teljesen élsz tudatosan *Őbenne*. (418.) Hogyha elméd fékezetlen s nem hagy *Rajta* csüggeni - éljél szabályozott létet csak jótól fogsz függeni. (419.) Ha nem bírod a fegyelmet ajánld minden tettetted - áldozd *Neki és Ő segít* hogy lehessél független. (420.) Ha ez se megy akkor mondj le tetteid jutalmáról - légy önzetlen nem számító engedj tested vágyából.

(421.) Tudd hogy minden gyakorlatnál üdvösebb az ős tudás - vagy törekvés vagy engedés békét hozó lemondás. (422.) *Kedveli Ő* ki nem gyűlöl aki jámbor s önzetlen - megbocsátó barátságos részvétérző s kötetlen. (423.) Egyenlő a kettősség közt derűs és odaadó - *Reá* ügyel mindörökkön elégedett szolgáló. (424.) Még jobb aki nem aggódik ki nem okoz problémát - öröm harag s félelem ment megőrzi a nyugalomát. (425.) Az is jó ki szenvtelen él tiszta gondos vágytalan - lemond kezdeményezésről *Őt szerető fogadja*. (426.) Ki nem örvend s nem bánkódik gyönyör *meg se érinti* - nem csügg semmi eredményen bíz *Ő* azt is *kedveli*. (427.) Kinek egy az ellen s barát dicséret vagy gyalázat - jót s nemjót egyformán fogad eltűnt ragaszkodása. (428.) Hajlék nélkül rendületlen *bajt is csendben viseli* - magasztalják vagy ha szidják egy ő s ezért *szereti*. (429.) Legkedvesebb mégis az ki *Őt tekinti* MINDENNEK - bírja Bizalmas Tanítást rendületlen hisz *Benne*.

Asmata: - (430.) Mond Szubadra mi az anyag s mi az örök csatatér - mi a tudás s ki ismeri írd le ezek lényegét.

Szubadra: - (431.) Tudd *nőbarát* lényeg a lél mi befödi küzdőtér - aki mindezt felismeri annál van a bölcsesség. (432.) Mindezeknek ismerője egyedül csak *Ő lebet* - ott a tudás ki belátja *áthat* anyagot s *teret*.

(433.) Halld röviden mi e minden hogy születik s miből áll - hogy változik mint alakul nemlét létbe miként vált.

(434.) A védikus szentírások mindezt sokszor leírják - föld víz lég hő tér ész értés és a hamis éntudás. (435.) Érzékszervből öt fogadó öt cselekvő és az agy - összest együtt megtréfálja jó szeszély és nemjó had. (436.) Van még érzékszervek tárgya s mindez együtt kölcsönhat - vágy düh öröm bú mi gerjed s hatás ami együtt van.

(437.) Elsorolom mi a tudás s mit elhagyok sötétség - alázat és a nem ártás híján levő büszkeség. (438.) Önfegyelem hű szolgálat tisztaság és becsület - őszinteség egyszerűség önzetlenség türelem. (439.) Változások belátása érintetlen derűs kedv - áléntudat elhagyása nemkötődés semmihez. (440.) Ragaszkodás csak *Őhozzá* elengedve már mindent - házat *férjet* fiat rokont társaságot kerülve. (441.) Az Abszolút Igazságnak töretlen kutatása - nem kevésbé a MINDEN-nek mindenfelett látása.

(442.) De halld most azt mi az mit érts mi az mit kutatnod kell - születetlen Mindáthatót MINDEN-t mint a lényeket. (443.) Benne mind mi által ható ok s okozat nélküli - ezer kar láb fej és szem száj összes hangot füleli. (444.) Minden érzék lényege *Ő* mégis érzék nélküli - fenntartó ám kívül álló *Őt* semmi nem érinti. (445.) Távoli és mégis benn van legyen az mozgó álló - tárgyi tudás föl nem éri MINDEN-tudat mi látó. (446.) Mind e hatás szórtnak tűnik mégis egy *Ő* mint

MINDEN - teremt fenntart pusztít egyben bár Ő teljes elhiggyed. (447.) Önfényű Ő sötétségment megemnyilvánult erő - tudás maga s mit kell tudni minden szívben meglevő.

(448.) *Asmata* ím bemutattam csatateret és tudást - azon *bíve* ki ismeri legyőz minden akadályt. (449.) Tudd hogy ami mindent áthat léل aki nemszületett - jó szeszély nemjó s változás anyagban a hevület. (450.) Lélvágy ok a kéjre kínra de nem léل a cselekvő - anyagtermészet mi készlet mozgat s hatást szenvedő. (451.) Forma kötőerők révén kényszeríti a testet - lényegi lény oly leplet kap mit az érdeme rendel.

(452.) Anyag testben nem csak léل van Mindátható is ott lőn - Ő ki enged Ő ki tanú történet elszenedő.

(453.) Anyag természetét értő kötések ismerő - s ki áthatót bölcsen belát annak nincs itt teendő.

(454.) Van ki meditációval másik mód a bölcsélet - megint másnak önzetlenség ami *Hozzá* elvezet. (455.) Akadnak kik semmit tudnak *Őróla* csak hallanak - így *érinti* meg szívüket s imádattól haladnak.

(456.) Tudd *hogy* mindaz ami itt van mozdulatlan vagy mozgó - léل és burok kapcsolata anyagvilág alkotó. (457.) Aki mindenben *Őt látja* Mindátható Legfelsőt - nem a múltó anyagra néz az a lényeglátó bölcs. (458.) Mert ha látja Mindáthatót EGY-ként tudva Ő MINDEN - akkor sosem téved már meg rálép helyes ösvényre.

(459.) Aki látja a cselekvőt tudja anyag s kötés az - az lát tisztán az érti már léل a bajban ártatlan. (460.) Ki a sokságot

átlátja mindnek érti lényegét - tudja az hogy *áthatása* adja világ egységét.

(461.) *Bíz* Ő teljes *önmagában* épp így teljes minden lél - bármiben is tartózkodik nem övé a cselekvés. (462.) Bár az anyag térben lakik mégsem érinti meg az - lehet lélnék bűnös burka ő mégis tiszta marad.

(463.) Naprendszer Nap beragyogja éppígy tesz a testtel lél - a létforma általhatott pompázatos csatatér. (464.) Ki meglátja különbséget lényeg és a test között - közelebb jut Legfelsőbbhöz mert lélt lát anyag mögött.

(465.) *Asmata* én *nő* barátom halld újra tanításom - ha megérted bölcsen élhetsz ezen s túlhan világon. (466.) E tan biztos menedék lesz lényeg lényed föléled - nem jössz újabb teremtéskor s nemlélet is föléred. (467.) Személytelen *energia* ezen világnak Anyja - tőle a test lél meg *Tőle* Aki *Maga* mag Atyja.

(468.) Jó szeszély és nemjő kötés adja testnek jármaít - testi burok így képezi lélnék földi láncait. (469.) Jó az üdvös szabadító visszhatástól mentesít - tőle érzet a tudásra s boldogságra az hevít. (470.) Szeszély megköt élvre hajszol testtudatot szilárdít - kapzsivá tesz elvakulttá vágyak felé irányít. (471.) Nemjő sötét tunyává tesz tudatlanság otthona - ki ezt bírja álomban él ő a lélnék mostoha. (472.) Jó a jóhoz szeszély vágyhoz nemjő nemtudásba visz - bölcs jót keres azt követi ő a tisztulásban hisz.

(473.) Tudd e három kötőerő lél-el örök hadban áll - mikor melyik kerül felül az gyakorol ráhatást. (474.) Mikor szorgos hű törekvő jót segíti felülre - lél felragyog az mi látszik

harmónia egésznek. (475.) Ha a szeszély uralkodik kapzsivá tesz törekvőt - lángol a vágy kéjre s másra nyugtalanság serkentő. (476.) Nemjó mikor erőre kap eluralja az elmét - káprázat győz és sötétség még a jónak is testén.

(477.) Testelhagyás pillanatán mikor jó uralkodik - akkor a lél tiszta bölcsek bolygójára érkezik. (478.) Szeszély győzte újra itt lesz vágytüzelő emberként - nemjó uralt ösztönlény lesz kezdheti a legmélyén.

(479.) Jótól béke s harmónia szeszélytől tévelygő vágy - nemjótől csak balgaság jó önpusztító tunyaság.

(480.) Bölcsességet jó szüli meg szeszélytől nő kapzsóság - nemjőval ki barátkozik annak sorsa nemtudás.

(481.) Emelkednek kiket jó köt szeszélyesek maradnak - akik nemjó uraltjai pokol mélyre zuhannak.

(482.) Ki kötések fölé kerül látja mind csak késztető - megérti már a lényegét alázatos hívem ő. (483.) Érintetlen szintre jutva törekvő megszabadul - földi kintől késztetéstől igaz boldogságra jut.

Asmata: - (484.) Mond *Szubadra* hogy ismerszik ki kötésen felüljut - hogyan él ő mint cselekszik s mitől van hogy mindent tud ?

Szubadra: - (485.) Tudod *aki* megszabadult minden ragaszkodástól - jó szeszély s nemjó is mindegy ha van ha nincs az is jó. (486.) Érintetlenséget ki ér tudja hogy mi mitől van - derűsen él kötések közt tudja mindez anyag csak. (487.) Egy bánatban és örömben föld kő arany egyre megy - nem tart távot nem vonzódik mindennel elégedett. (488.) Neki

egy barát és ellen nem törekszik semmire - róla mondják túljutott már mind a három kötésen. (489.) Ilyen *híve* nem követ mást csak mi kötelessége - szeretetben fordul *Hozzá* Aki *Maga* a MINDEN.

(490.) *Tőle* jó mi mindent mozgat köteléket és létet - *Benne* mindnek foglalója szeretet és örök rend.

(491.) *Tudjad* létezésnek fája fennen visel gyökeret - ágai meg itt alulnan ének minden levele. (492.) Fel s le növe ágait a három kötés táplálja - rügyei az érzéktárgyak kötődés az indája. (493.) Anyagképű fordított fát földi ész meg nem érti - érintetlenség fejszéje csak az ami ledönti.

(494.) Ezután keresd az ösvényt mi már nem fordul vissza - *fogja* kezed s úgy *vezet* Ő forráshoz mi szín tiszta.

(495.) Mikor nincs már kéj s vágy gőg félsz nincs kötődés semmihez - rossz társulás szintűgy múlté itt a végcél *Őbenne*.

(496.) Örök *szféra* ragyogása nem Nap Hold vagy tűz fényű - ki oda ér meg nem téved *benső* szolgál fészkéül.

(497.) E világban *sok* lél *parány* anyagot ölt magára - öt érzéssel s tévképzettel kerül örök csatába. (498.) Test-elhagyást követően mind felvesz új alakot - visszhatásit továbbviszi mint szél virág illatot. (499.) Új test hall s lát ízlel szagol tapint és gondolkodik - megtévedten érzéktárgyak béklyójába sodródik.

(500.) Tudatlan lényeket nem lát nem érti természetét - jó szeszély és nemjó fedí míg tudó érti a lélt. (501.) Tudást bíró

látást szerez olyt hogy meglássa a lélt - tudatlanok bármit tesznek sorsuk csak oktalan lét.

(502.) Napnak fénye Hold fénylése tűznek világlása is - *Tőle* ered ősforrástól míg e világ itt kering. (503.) Létlényegként *áthatja Ő* rendszert bolygót és *Földet* - Holdtükörrel növényeket életnedvvel *mi éltet*. (504.) *Tőle* van erjedés hője ki s be járó életlég - tüze *Ő az* emésztésnek mi négyféle étéké. (505.) Minden szívben benne *van mint* tudás emlék feledés - upanisad szerkesztője ismerője és a cél.

(506.) Létezésben lél kétféle csalhatatlan s esendő - aki itt van mind esendő csalhatatlan le nem jó.

(507.) Lél fölött van Mindátható ki Legfelsőbb személye - öröklétű s fenntartója hármavilág egésznek. (508.) Mivel *Ő Maga* a MINDEN mindent bíró foglalat - ezért magasztalás tudás *Érte* van és *Általa*.

(509.) Aki belátja a MINDEN-t *Magát* Aki Legfelsőbb - örök boldog telt tudásunn az már nem lesz esendő.

(510.) Tudd *bát* ez volt legbensőbbik tanítások tudása - aki érti meg nem téved bölcsen esd *Ő utána*.

(511.) Elsorolom *nőbarátom* milyen Isten embere - félelem ment tiszta éltű bölcelet a kenyere. (512.) Mindig adó áldozatos szent szavakat kutató - önfegyelmes igazmondó jámbor példát mutató. (513.) Egyszerű és béketűrő szerény könyörületes - kedves szorgos irigység ment hibát soha nem keres.

(514.) Hallj az istentelenről is mi az mit kerülni kell - döllyf düh vadság képmutatás dőreség és fennhøj kedv.

(515.) Isteniek *Hozzá* visznek istentelen kárhozát - tudd *Asmata* Te és néped Istentől kap jármokat.

(516.) Kétfélék a teremtmények isteniek s gonoszok - isteniről bőven szóltam halld most azt kik nem azok . (517.) Démoni kit nemjő ural nem tudja mi jó s mi nem - tisztátalan tiszteletlen igaztalan az ilyen. (518.) Aljadékok hitetlenek nincs is isten hirdetik - csak a kéj s az élvezeg lét minek hódol mindenik. (519.) Ők is isten teremtményi romlást végzők hadai - lényegi lényt gúzsba kötik nincs ki innen szabadít. (520.) Fogyhatatlan törekszenek mámorosan élni meg - gőgöt dühöt hiúságot állatias életet. (521.) Örök félelemben élnek holtukig csak vágyhajtók - élvezetek kéjre törők minden fölé azt rakók. (522.) Minden vágyuk mind kiélni szeszélyben fetrengenek - miközben a pénz az isten bárhogy is szerezni meg. (523.) Mindent kapok mit akarok mondják s holnap is így lesz - mind az enyém sőt még több is nap mint nap csak ezért tesz. (524.) Egy ellenem lám legyőztem így jár majd a többi is - hatalmas és tökéletes szerencsés úr így hiszi. (525.) Nemes ősök sarja vagyok hozzám nincs ki fogható - majd áldozok ha kiéltem mind amire vágyódom. (526.) Megkülönböztetés nélkül káprázatba burkolva - vágy rabjaként förtelemben jutnak sötét pokolra. (527.) Kétes biztonságnak dolyfe áláldozat s hamisság - ez mi útjuk sötétségük számukra vallásosság. (528.) Szabályozott élet nekik lenézendő gyakorlat - csak hatalom birtok élv ár istent is megtagadva. (529.) Mivel ilyen természetük új létük sem lehet más - démonikus anyaméhbe juttatom el mindahányt. (530.) Születésről születésre tévelyegnek egyre ők - létről létre egyre másra kezdhetik a legmélyről.

(531.) Pokol szféra három kapus mindhárom oda vezet - kéj harag és kapzsiságból jutni másra nem lehet. (532.) Aki kerüli

e hármast annak üdvös élete - amely úton így elindul találkozhat *Ővele*.

(533.) Tökéletlen boldogtalan céltalanul bolyong csak - aki szeszélyt jobbnak véli mint a szentírásokat.

(534.) Vedd e Bizalmas Tanítást s kövesd kötelességed - tedd ezt s meglásd *nőbarátom* segítenek intelmek.

Asmata: - (535.) Mond *Szubadra* mi van azzal ki ugyan hisz mégsem lát - szabályozást elkerüli jön szeszélyen nemjón áll.

Szubadra: - (536.) Tudd *hogy* hit is háromféle jó szeszélyes és nemjő - olyan a hit kiben melyik erő ami mozgató. (537.) Olyan vagy milyen a hited az meg kötésektől függ - mutasd hited s tudod ki vagy tudod mi van legfelül.

(538.) Három féle felsőbbtség van miként hit és ember is - jó a jókat szeszély szenvedet nemjő gonoszt keresi.

(539.) Van ki testét sanyargatja túl szabályzó elveken - kapzsi álnok vágyat szító szenvedélyben hentereg. (540.) Démonikus gonosz pára egyre gúzsba köti lélt - ám azon túl *Őt* is *bántja* mint ki *áthatja* a lényt.

(541.) Háromféle adomány van háromféle étel is - éppen úgy az áldozatok mint ki szabályt követi. (542.) Jó az éték amikor friss ízes egészséghezó - boldogító tiszta lédús éltető s erőt adó. (543.) Szeszélyes ami keserű sós savanyú vagy forró - száraz csípős betegítő nyugtalanságot hozó. (544.) Nemjő ami állott túlfőtt tisztátalan vagy bűdös - ízetlen vagy mástól hagyott tudatlannak ha üdvös.

(545.) Áldozatból az jó amit kötelességtudat hajt - követni az írásokat jutalmat se akarva. (546.) Dicsfény hajtott eredményvágy szeszély fűtött áldozás - aki így tesz földhöz ragad nem érinti tisztulás. (547.) Nemjó áldozat mi fukar szabályokat kerülő - senkinek sem ajánl ételt szent szavakat se zengő

(548.) Halld *most* mi a fegyelmezés egyszerűség tisztaság - önmegettartás sosem ártás Felsők s Mester imádás. (549.) Beszédnek is van fegyelme igazmondás nem bántás - kedvesség és legfőbb téma *a* Bizalmas Tanítás. (550.) Fegyelem a gondolatban kevés beszéd derűs kedv - kitartás és önuralom békességbe merülve. (551.) Ki e három fegyelmezést önzetlenül követő - viszonzásra nem gondolva jó az ilyen törekvő. (552.) Önszigorát mutogató megbecsülést áhító - képmutató merő szeszély jóság ellen lázító. (553.) Testét vagy mást sanyargató s azt vezeklésnek hívó - merő sötét és tudatlan ilyen személy biz nemjó. (554.) Hely idő s körülmény szerint jókor s jónak adomány - tudd a jóság éltetője szeretettelt ragyogás. (555.) De akinek adománya viszonzosság alapú - vonakodó és számító szeszély tartja azt rabul. (556.) Aki pedig tiszteletlen rosszkor rossznak áldozik - nemjó ahogy alamizsnál sötétséget álmodik.

(557.) OM TAT SZAT szólt a Teremtő „igen ez jó” imígy van - jelölt papot s áldozatot Védákat így alkota. (558.) Lelki ember OM-al kezdi áldozást és adományt - önfegyelmet hív tanítást ahogy a Védákban áll. (559.) TAT zeng egyre áldozáskor adás gyakorlás során - önszigorban fegyelmesen viszonzásra nem vágyván. (560.) Tudd *hog*y SZAT a merő jóság létezés vagy ami van - teremtett tehát így jó MINDEN így akarta azt. (561.) Áldozat és önfegyelem vagy az adás szintűgy SZAT - jó az hisz szent kötelesség törekvő

mást nem akar. (562.) Áldozat vagy önfegyelem adás hit nélkül üres - itt és túlhan egyként ASZAT nemjó így hát kerüljed.

Asmata: - (563.) mond *Szubadra* mi lemondás és mond mi tartózkodás - mit kövessen lelki ember mikor úton tart *Hozzá?*

Szubadra: - (564.) *Asmata* a vágykésztetést háritani lemondás - eredményvágy elhagyása az pedig tartózkodás. (565.) Van tanítás olyan is mi cselekvést eltanácsol - másik adást jóvátételt áldozást mind ajánló. (566.) *Halljad jászok bölcs asszonya* ami lemondásról szól - három féle miként minden jó szeszélyes és nemjó. (567.) Áldozást és adakozást vezeklést tartani kell - lelki törekvőnek erről lemondani nem lehet.

(568.) Tudd hogy ezen jótanácsot nem csak hogy követni kell - de úgy üdvös ha lemondó kötelességszerű tesz. (569.) Kötelesség elrendezett azt megszegni bíz nemjó - ezért mindig tedd mi dolgod törekvőnek az való. (570.) Aki véli fáradságnak kötelesség megtételt - félti testét lemondástól annak útja szeszélyes. (571.) Az ki eredményvágy nélkül végzi dolgát serényen - kötelességteljesítőn jó úton jár elérhet.

(572.) Jó kötésben él ki szorgos kellemetlent is végez - kívántért sem rajong ő már tudja kötelességet. (573.) Lemondani mindenkről testetöltött képtelen - ezért hát az eredményvágy az amit elhagyni kell. (574.) Az aki vágyón cselekszik háromféle díjat lel - kedvezőt vagy kedvezőtlent netán pedig kevertet.

(575.) Öt oka van cselekvésnek ők az örök késztetők - kik a tudás elemzői egyre csak ezt hirdetők. (576.) Helyzet és a

hamis énkép érzék ami ösztökél - vágykésztette törekvések sors ami elrendezés.

(577.) Helyeset vagy helytelent tesz ember oka mindnek ez - legyen az tett csak gondolat vagy akár a beszédje. (578.) Mit sem lát ki magát hiszi minden változás okán - éretlen ki így cselekszik nem látja mi valóság.

(579.) Hamis éntudattól mentes értelemről vezérelt - harcosként akár ha ő is elrendezés szerint tesz.

(580.) Tudás ami tette készítet tudó és tudni való - tevő tett és az eszköze e három mi mozgató. (581.) Miként minden háromféle jó nemjó és szeszélyes - így tudás is három féle mint tett s kinek tevése.

(582.) Minden lényegét ki látja jó jelleghez tartozó - oszthatatlant megosztásban lélt ki *Neki* hódoló. (583.) Aki külön külön lát itt mindent ami létezés - nem érti a MINDEN-séget köteléke szenvedély. (584.) Egy dologhoz ragaszkodó értés nélkül bókoló - azt tekinti a világnak jellemzője a nemjó.

(585.) Kötelességét ki teszi vágyak nélkül kitarván - annak minden tette áldott köteléke tiszta jó. (586.) Cselekvés mi vágy tüzelte erőlködő törekvés - megtévedett éntudatban az egy merő szenvedély. (587.) Visszhatásra nem tekintő önös ártó cselekvés - jellemzője bizony nemjó miből nincsen menekvés.

(588.) Jót és rosszat egyként élő alázatos cselekvő - érintetlen mindenektől jó az ilyen törekvő. (589.) Szeszélyes ki tisztátalan jóra rosszra egyként tör - vágya hajítja s tett jutalma

irigy s mindig esendő. (590.) Aki makacs rest és lomha sértő s rosszindulatú - csalfa hazug ingadozó nemjó ami rajta úr.

(591.) Figyelj *rám* most elsorolom értelemnek hármását - kötelékit kitarásnak hogy ebben is tisztán láss. (592.) Értelemből az a jó mi tisztán lát üdvöst ártót - megkülönböztető képes tudja mi kár s mi a jó. (593.) Szeszélyes értelmű az ki nem látja mi rossz mi jó - kötelességet sem érti s hogy mi követni való. (594.) Nemjó annak az értelme ki nem látja a valót - illúzió vallászavar mi rajta uralkodó.

(595.) Jó az olyan eltökéltség mi szabályozottan tesz - egyhegyűen elmét fékez ural minden érzéket. (596.) Szeszély minden eredményvágý hitben tettben vallásban - eltökéltség gazdagságban szerelemre vágyásban. (597.) Nemjó azon eltökéltség mi álmat hajt s félelmet - bú kereső és mogorva büszke kétségbeesett.

(598.) *Halljad* most milyen az öröm jó nemjó és szeszélyes – amiben ha kitartó vagy vége minden veszélynek. (599.) Jó öröm mi keserűn jó s kitartástól édesül - jó mert értelemtől ébred tudásban megtestesül. (600.) Szeszély amit érzék teremt édesből lesz keserű - érzék ölel érzéktárgyat s öröm lassan szenderül. (601.) Nemjó öröm mi csak látszat elejétől végéig - lustaságtól gőgtől táplált sötétség az és tévhit.

(602.) Három jelleg kötésétől senki nem ment itt se fönt - megnyilvánulásnak része míg csak fennáll örökkön.

(603.) Gondolkodót uralkodót nyerészkedőt tudjad *csak* - akár *mint* az élvezkedőt három kötés kénye hajt. (604.) Gondolkodó nyugodt békés szabályozott életű - tudó

becsületes tiszta belátó valós hitű. (605.) Uralkodó hadban vitéz ő az igaz vezető - szilárd ügyes becsre vágyó népét híven őriző. (606.) Nyerészkedő földet művel kereskedő nyájőrző - élvezkedő jó ha szolgál kötelességét tevőn.

(607.) Az éli tökélyel éltét ki kötelességgel tesz - elmondom most *nő*barátom imígy élni hogy lehet. (608.) Kötelesség tétel közben aki csak *MINDEN-t* imád - Mindáthatót okok okát tökéletes nem hibáz. (609.) Hogyha ember hibákkal is kötelesség szerint tesz - bűn nem éri mintha másét végzi tökéletesen. (610.) Ahogy tüzet füst vesz körül minden hibákkal terhelt - tökéletes cselekvés nincs tedd a kötelességed. (611.) Érintetlenséget érve nem vágyva már semmire - ragaszkodás nélkül élve tökéletest elérhetsz.

Szubadra: - (612.) Elmondom most röviden *balld* hová jut érintetlen - tökéletes élő lényben lényeg kerül felszínre. (613.) Isteni lél abban ébred aki értelemmel él - szilárd elmét megtisztítva úr már minden érzékén. (614.) Elhagy dühöt indulatot csendesén él magányban - szenvtelenül csak *Rá* gondol elégedett magában. (615.) Mérséklettel eszik szerény rossztársulást elkerül - lemond kéjről hiúságról hatalomról s egyszerű. (616.) Odaadó szeretettel elér *MINDEN-t* biztosan - nem bánkódik vágy se fűti minden lénynek barátja. (617.) Önfeladó odaadás csak az mi *Hozzá* vezet - aki így tesz az megérti s elérheti *fenséget*. (618.) Lelki ember eddig érve kötelesség szerint tesz - folyton munkál de már nem vágy anyagi eredményre.

(619.) *Neki* ajánld minden tetted légy hű *Hozzá* örökkön - *MINDEN-tudat* általvezet útba került göröngyön. (620.) Túljutsz minden akadályon hogyha folyvást *Vele* vagy - de elvesztél mikor büszkén tévtudatnak utat hagysz.

(621.) Hogyha elrendezés ellen nemtudástól viaskodsz - néped bizony mind elveszik nyom se marad utánnok.

(622.) *Asmata* mint gondolkodó ne aggódj mi hogyan lesz - nemzetséged minden tagja természete szerint tesz.

(623.) Ott *van Ő* Mindáthatóként minden szívben tudhatod - kápráztató *energia* élőt bábként mozgató.

(624.) Hódolj meg a MINDEN előtt Nála keress oltalmat - ha így teszel békére lelsz elérsz legfőbb hajlékra. (625.) E Bizalmas Tanításban titkok titkát feltártam - tégy hát belátásod szerint eredményét megláthatod. (626.) Mivel alázattal jöttél ím most újra feltárom - legbizalmasabbik tudást hogyha figyelsz belátod.

(627.) Értelmedet *Reá* szegezd légy a *Híve szolgálón* - áldozz *Neki megígéri Hozzá* jutsz *nőbarátom*. (628.) Kerüld minden vallás útját egyedül *Övé* legyél - néped s téged mind megóv *majd bízzál Benne* csak ne félj.

(629.) Tartsd ezt titkon azok előtt kik nem bírják hallani - *ki Rá* irigy s nem fegyelmes hitében kell tartani.

(630.) Azoknak akik híveim bizalommal oszthatod - ha így teszel *Őt szolgálod Hozzá* érsz majd utadon.

(631.) *Számára* nincs kedvesebb mint ki e tudást megosztja - őszinte lelki törekvőt sötétségtől megfosztja. (632.) E Bizalmas Tanításra ki figyelmét fordítja - értelmével *imádja Őt* s él a MINDEN-tudatban. (633.) Aki hittel hallgatja ezt azt

is éri szent tudás - lényeg lénye boldogan él újabb létben feljebb száll.

(634.) *Asmata* mond figyelmeztél érted amit hallottál - eloszlott tanácstalanság mért hozzám vándoroltál ?

Asmata: - (635.) Megértettem amit mondtál lelkem nyugta eljövend - tovább viszem Szent Tanítást bízva nézünk jövőnkbe.

(636.) Tanításnak így lett vége Szubadra s Asmata közt - *bölcs* jáász *asszony* elindulva kétséget hagy hát mögött. (637.) Viszi kitartón a titkát derűs arccal egyre megy - népe hitét vissza adva ő s jáász tudást ültet el.

(638.) Kuru mezőn mind elesve megtisztultak hősei - Legfelsőbb Hari szavai éltették jáász őseit. (639.) Mikor ő s jáász legfelsőbbik tudásra emlékezik - érti s érzi forrásokat hit tudássá nemesdik. (640.) Bárhol legyen jáász íjmester és Bizalmas Tanítás - ott a jólét mindent bírás szűnhetetlen boldogság.

Hazatérve Asmata, a Jast -a dús pusztába- követők után indult átvéve a bölcs Tanító örökségét, mert As városában a régi rend már nem akart újra éledni. Elkezdődött az egész emberiséget súlytó szellemi- és erkölcsi hanyatlás, (B.T.5.-6.) ami még sok-sok generáción keresztül tart, de jáász -ha feloldódva is, de- a szent tudás őrzője- és továbbvivőjeként örökre fennmarad.